

Prej sem děsnej kašpar, říkala pánčička tudle při venčení.

Bylo to zasejc venčení sídlištní, páč je ta tma, že jo. Vona prej má našpórovaný hodiny nějaký, ale schovává si je, že až bude hezky, že si nečekane spolu v tejdnu stříhneme vejlet, třebas do Sobína a zpátky autobusem. Tak než na to dojde, sídlišťnujeme.

A mi to zas nějak nevadí. Zábava se tam dycinky najde. Zvlášť, když si to teda diriguju sám, kudy se de a co se dělá. A to sem si vydirigoval, že zasejc půjdeme korzovat. Do podloubí. Kde je fůra těch krámků, furt se tam něco děje a hlavně....jehehééé jest tam hodně lidiůch. Tedy to znamená, že mám pak dostatek obdivovatelů. A to je podstatný, to jako dost. Sem rád vobdivovanej, hlavně taklenc vod ženskej, to je úplně to nejlepčí, pochopitelně.

Mno, takže nahnal sem pánčičku po schodech do podloubího a rovnou k pekařům. Řekla sice, že sem trochu buřtíček, ale že si to fakt zasloužím a páč má v kapce drobný, tak jo! A šli sme k pekařům. Tam dovnitř nesmim, to je blbý, musim čekat jako troubel nějaká venku před dveřima. Ale ten jejich rohlik za to i stojí teda, je to totiž poctivej rohlik, žádný takový ty vonůce. A pani prodavačka se na mě smála aspoň krz sklo. Pánčička vyšla ven a já sem jí celej nedočkavej stříhnul zajíce. Zoufalýho zajíce, páč sem vzpínal tapičky k nebi. Hele to zabere dycinky. Dneska sem to vycajchnoval a párkrát do toho i kvoknul. Publikum bylo hned. Škoda, že nenosí pánčička klobouk, mohli sme dost vybrat. Tak na pytel rohlikůch určitě. Plně uspokojen potleskem a půlkou rohlika sem to říznul ob jedny dveře rovnou k lékárně. Pánčička říkala, že tam nejdem, ale tudletu pani magistru, co tam byla, tu já mám rád. Významně sem hopikal sem a tam za sklem a máchal vocáskem, leč měla asi moc práce a vůbec mě tentokrát nezaznamenala. Abych si spravil chuť, minul sem tentokrát vinárnu i optiku a rval to rovnou k sekáči. Páč měli ešče votevřínooooooooooooooooo!! To se musí využít. Honem, honem, HOOOONEEEM, hnal sem jí. Pánčička sice hudrala, že tetkon mám plyšákůch dost docela, ne? Ale kdo by to pro psího boha bral v potaz jako??? PLYŠÁKŮCH NEJNI NÁHODOU NIKDÁ DOST!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Zrovinka tam někdo byl a moje oblíbená pani majitelka vybírala kabátky a botičky. Pánčička řekla, že počkáme, až ty paní odejdou a až pak půjdeme dovnitř. Aaaaach psí hvězdo Sírijus! To bylo mučeníčko teda. Úplně to tam se mnou házelo do stran, jak sem potřeboval jít

dovnitř. Ešče, že přišla Katka, pánčička od labradůr Ejby a Kessy, to sem měl aspoň trochu toho rozptylováního, páč já ji mám rád. A navíc nepřišla sama, měla v kočárku malou Rozárku a to je supr mimčo. No mimčo - už mě krmí, tak to nejní úplně mimčo. A taky ešče Katky maminku, takže to mě šécko trochu rozptýlilo, dokud si mě pani majitelka krámku za výlohou, kde sem metal stojky, nevšimla a nevybídla nás, ať si deme vybrat. Já předefšim, že jo!!! Enemže pánčička je teda pěkná důra, páč pravila, že sem rozjetej jak parní lokomotiva a bude vhodnější, když si počkám venku, než abych si vybíral, co si koupim, když má pani v krámku ještě jiný lidi. Tak sem aspoň nakukoval, co mi tam vyberou.

Aaaaaa, takooooovej krásnej koník plyšovej, bílej!!! Roztomilej, velikostně akurátní!! Doobře to vybrala pánčička, vyloženě výýborně. A šupla mi ho ešče mezi dveřma, stejně jako paní majitelce tu pajsku, co si nechtěla vzít, že to prej mám jako dárek. Jooo, dáreeeeek, dárek já můžu furt.. Pánčička v rychlosti lupla minci paní do kapsy a už jsme mazali hnedle ven. A já měl vám ale tááákovou radost zase. První Katce sem koníka vokázal, pak sem ho narval Rozázce do kočárku, ať pořádně může závidět, co já to mám. A pak fšem, fšem. Metal sem kozelce úplně, jak sem byl nadšenej.

Můj novej skvělej přítel! Nesnul sem ho prostorem, hrdě hlavu vzhůru, aby jako fšící viděli tu vzácnost. Pravda, párkrát mi taky upadnul do louže, když sem si ho metal nad hlavou, takže už tak úplně bílej nebyl, když sem si ho donesnul domů. To ale nevadí, to vůbec ničemu nevadí. Pro mě bude krásnej i když bude mít jen jednu nohu, stejně jako ten bílej medvídek. Ten hnědej už je na tom zásadně hůř, ten už nemá střeva žádný, je to jen v podstatě kůže se dvěma a půl řapíčkama a kupírovanejma ušima vč. půlky hlavy. To je šécko Taliprda práce. Ale i tak je mám rád, sem rád, že sem na plyšáky bohatej. A páč prej budou Vánočky, mělo by se asi napsat Jéžiškovi, že dárkůch potřebuju, ale hodně jich potřebuju!